

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 119.325 van 13 mei 2003
in de zaak A.129.084/X-11.175.**

In zake : 1. Roger BUELENS,
 2. Maria WAUTERS,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat P. VAN RILLAER,
 kantoor houdende te 2820 BONHEIDEN,
 Putsesteenweg 8

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Roger BUELENS en Maria WAUTERS op 8 november 2002 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 22 augustus 2002 waarbij de stedenbouwkundige vergunning geweigerd wordt voor het verbouwen van een woning op een terrein gelegen aan de Mechelbaan 120 Sint-Katelijne-Waver, kadastraal bekend Sectie E, nr. 238 L 2;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 27 december 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 januari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. VAN RILLAER, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat W. DOM, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de eerste verzoekende partij in 1980 een perceel nr. 238a²/deel langs de Mechelsebaan 120 te Sint-Katelijne-Waver in eigendom heeft verkregen, waarop zij de uitbating van een tuinbouwbedrijf is begonnen; dat zich daarnaast het perceel met het huidige nummer 238l² bevindt met een woning, eigendom van de ouders van de eerste verzoekende partij;

Overwegende dat de eerste verzoekende partij op 21 juni 1982 een stedenbouwkundige vergunning krijgt voor het bouwen van een nieuwe woning op het perceel 238a²/deel op voorwaarde dat de oude woning op het perceel 238l² wordt gesloopt of omgevormd tot bedrijfswoning binnen de zes maanden na het betrekken van de nieuwbouw; dat de nieuwe woning wordt gebouwd doch dat de oude onveranderd blijft;

Overwegende dat de verzoekende partijen in 1998 eigenaar worden van de oude woning op perceel 238l²;

Overwegende dat de verzoekende partijen op 7 februari 2000 aan het college van burgemeester en schepenen van Sint-Katelijne-Waver een stedenbouwkundige vergunning vragen voor het verbouwen van die oude woning; dat de gemachtigde ambtenaar een negatief advies geeft, in essentie omdat de voorwaarden van de vergunning uit 1982 niet werden nagekomen; dat het college van burgemeester en schepenen op 25 april 2000 de gevraagde vergunning weigert; dat de verzoekende partijen administratief beroep aantekenen doch dat dit met de thans bestreden beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen wordt afgewezen;

2. Beoordeling

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partijen het volgende aanvoeren:

“1. Het college van burgemeester en schepenen van Sint-Katelijne-Waver heeft bij beslissing van 25 april 2002 de vergunning geweigerd op eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar van het bestuur ruimtelijke ordening waarvan het beschikkend gedeelte luidt als volgt : Het advies van de Afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen dd. 11.02.2002 wordt gevolgd :

- Indien de aanvrager de nieuw gezette woning wil behouden dient men voor deze regularisatieaanvraag in te dienen. Bij een eventueel gunstige behandeling van de regularisatieaanvraag zal in de voorwaarde worden opgenomen dat de ouderlijke woning dient te worden geslopen of dient omgevormd tot bedrijfsgebouw.
- Indien de aanvrager de ouderlijke woning (deze van voor 21.06.1982) wenst te behouden en/of te verbouwen, dan dient de woning (deze die niet volgens de vergunning dd. 21.06.1982 werd opgetrokken) gesloopt te worden.

Bijgevolg worden de verzoekende partijen verplicht de ouderlijke woning af te breken indien zij in hun nieuwe woning willen blijven wonen. Indien zij de ouderlijke woning willen herbouwen, dienen zij hun nieuwe woning te slopen. Wat de verzoekende partijen ook zouden ondernemen, ingevolge de bestreden beslissing zijn zij verplicht ofwel de ouderlijke woning, ofwel hun nieuwe woning te slopen.

De verplichting tot slopen werd bevestigd door het bestreden besluit dat eraan toevoegt dat hier een bouwmisdrijf op rust.

De verplichting om hetzij de ouderlijke woning, hetzij de nieuwe woning te slopen om strafvervolgung te vermijden is manifest een MTHEN. De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de verplichting tot slopen kan immers niet vermeden worden door enkel een verzoekschrift tot nietigverklaring in te stellen voor de Raad van State. De strafbaarheid en de hieraan gekoppelde herstelplicht kunnen evenmin vermeden worden door enkel een vordering tot vernietiging in te stellen (...).

De vernietiging van de bestreden beslissing alleen, zonder voorafgaande schorsing, kan dan ook niet volstaan om aan de verzoekende partij een genoegzaam herstel van het door de bestreden handeling teweeggebrachte nadeel te waarborgen (...). Zonder schorsing blijven de verzoekende partijen immers verplicht tot afbraak van de ouderlijke woning of van de nieuwe woning terwijl een vernietiging van het bestreden besluit, zonder schorsing, die afbraak niet ongedaan kan maken.

Ook het morele leed dat verzoekers zouden lijden bij een strafrechterlijke vervolging ingevolge het door de bestreden beslissing vastgestelde bouwmisdrijf maakt een MTHEN uit. Strafbbaar zijn, is inderdaad een ernstig moreel nadeel en een dergelijk nadeel maakt een MTHEN uit.

2. De ouderlijke woning staat momenteel leeg ingevolge de weigering van de stedenbouwkundige vergunning voor het uitvoeren van de verbouwingen. Ingevolge deze leegstand wordt er jaarlijks een belasting geheven van ongeveer 922 Euro ter bestrijding van leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen (...). Dit financieel nadeel zal zonder schorsing jaarlijks blijven toenemen en kan achteraf niet meer hersteld worden. Dit MTHEN is bovendien een rechtstreeks gevolg van het bestreden besluit vermits de verzoekende partijen anders de gevraagde verbouwingen kunnen uitvoeren zodat zij de jaarlijkse heffing van ongeveer 922 Euro niet verschuldigd waren geweest.”;

2.3. Overwegende dat met de bestreden beslissing verbouwingen aan de kwestieuze woning worden geweigerd; dat als reden voor die weigering wordt gesteld dat ofwel de kwestieuze woning moet worden gesloopt of als bedrijfsruimte moet worden gebruikt ofwel de nieuwe woning moet worden afgebroken; dat het voorgehouden nadeel van de sloping van de oude woning niet wordt veroorzaakt door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing doch dat zulks eventueel met een afzonderlijke gerechtelijke uitspraak zal gebeuren waarbij over de herstellvordering moet worden beslist; dat een eventuele strafvervolging en de sloop van de woning hoe dan ook hun rechtstreekse oorzaak vinden in het eigengereide handelen van de verzoekende partijen die enerzijds niet de voorwaarden van de vergunning van 21 juni 1982 zijn nagekomen en anderzijds die vergunning met haar voorwaarden nooit hebben aangevochten;

Overwegende dat het nadeel van een jaarlijks te betalen belasting op leegstand van 922 EUR een zuiver financieel nadeel is dat niet als moeilijk te herstellen noch als ernstig kan worden beschouwd;

Overwegende dat uit de uiteenzetting van de verzoekende partijen niet blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien mei 2003, door :

HH.	C. ADAMS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	W. GEURTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

C. ADAMS.